

9. navadna nedelja A

*Vtisnite si te moje besede v srce in v dušo.
(5 Mz 11,18)*

Prvo berilo

5 Mojzes 11,18.26-28.32

Mojzes je govóril ljudstvu: "Vtisnite si te moje besede v srce in v dušo, privežite si jih za znamenje na roko in naj vam bodo za čelni nakit med očmi. Glejte, danes polagam pred vas blagoslov in prekletstvo: blagoslov, če boste poslušni zapovedim Gospoda, svojega Boga, ki vam jih danes dajem; prekletstvo, če ne boste poslušni zapovedim Gospoda, svojega Boga, temveč boste krenili s poti, ki vam jo danes zapovedujem, in hodili za drugimi bogovi, ki jih niste poznali. Vestno torej izpolnjujte vse zakone in odlóke, ki jih danes polagam pred vas!"

Drugo berilo

Rimljanom 3,21-25a.28

Bratje in sestre, zdaj se je brez postave pokazala Božja pravičnost, o kateri pričujejo postava in preroki. Božja pravičnost se delí po veri v Jezusa Kristusa, in sicer vsem, ki verujejo. Ni namreč nobene razlike: saj so vsi grešili in so brez Božje slave, opravičeni pa so zastonj po njegovi milosti, v moči odrešenja v Kristusu Jezusu. Njega je Bog postavil, da bi bil s svojo krvjo orodje sprave po veri. Menimo namreč, da človek doseže opravičenje po veri, brez del postave.

Evangelij

Matej 7,21-27

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: "Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak, kdor mi pravi: 'Gospod, Gospod,' ampak kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih. Veliko mi jih bo reklo tisti dan: 'Gospod, Gospod, ali nismo v tvojem imenu prerokovali in v tvojem imenu izganjali hudobnih duhov in v tvojem imenu storili veliko čudežev?' In takrat jim bom odvrnil: 'Nikoli vas nisem poznal. Pojdite proč od mene vi, ki delate krivico!'"

Zato je vsak, ki posluša te moje besede in jih spolnjuje, podoben preudarnemu možu, ki je zidal svojo hišo na skalo. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in završali so vetrovi ter se zagnali v to hišo, in vendar se ni zrušila, ker je imela temelje na skali. Kdor pa te moje besede posluša in jih ne spolnjuje, je podoben nespametnemu možu, ki je zidal hišo na pesku. Ulila se je ploha, pridrlo je vodovje in završali so vetrovi; zagnali so se v to hišo, da se je zrušila, in njena podrtija je bila velika."

V razmislek

V vseh nas delujejo nasprotujoče si sile, ki oblikujejo naše življenje. So različne in jih ne moremo preprosto oklestiti na skupni imenovalec dobro in slabo. Kljub temu čutimo, če smo resnično pozorni, da je za nas bistveno vprašanje, ali se želimo postaviti v središče, za merilo vseh stvari ali pa bomo priznali za središče našega življenja in vsega stvarstva nekoga Večjega, ki ga verniki imenujejo Bog in bomo postali delček obsežnejšega celote. Da se postavimo za središče in za merilo vseh stvari, pomeni, da smo usmerjeni na lastništvo, družbeno premoč in vpliv, da bi si utrdili našo veličino, našo vrednost in naše dostojanstvo. Soljudi in okolico le toliko vzamemo v ozir, kot nam lahko služijo za uresničevanje naših interesov. Priznati nekoga večjega za središče našega življenja in priznati, da da smo ljubljene del obsežnejše in večje celote, je razbremenjujoče in nam hkrati predstavlja izziv. Razbremenjujoče, ker postane naprežanje za zemeljsko bogastvo v vseh njegovih raznovrstnih oblikah in aspektih nepomembno in nam hkrati predstavlja izziv, ker smo zaproseni, da damo naš prispevek k izgradnji tega, kar imenujemo Božje kraljestvo na tem svetu.

Na splošno čutimo v teku življenja rast našega hrepenenja po celostno osrečujočem življenju, saj opazimo, da si nismo sposobni dati najglobljega smisla kot vladarji in bogovi našega lastnega sveta. Svetopisemske besede brezpogojne Božje naklonjenosti so odgovor, ki daje smisel, ki je zdravilen in nas osvobaja in ki nam daje moč, da smo pozorni in da vedno znova preverjamo utrip našega srca kot tudi motive naših dejanj, da razkrijemo samoprevaro in neiskrenost. Ko smo prepričani o Božji ljubezni ne zgolj razumsko, temveč ji tudi zavestno dovolimo, da pride k nam in da si dovolimo, da nas prežame in ko nam gre "pod kožo" in se dotakne srca, šele takrat stoji "zgradba našega življenja" na trdnih temeljih, šele takrat postane del nas in šele takrat lahko zdravilno-odrešujoče določa naše mišljenje in dejanja. To je možno, če smo popolnoma pozorni, če pozorno poslušamo drobne signale okoli nas in predvsem v nas. O takem poslušanju Božje besede ne zgolj z ušesi, temveč z vsem našim bistvom, o tem govori danes Prvo berilo. Da predstavlja, če ga na ta način ponotranjimo in zasidrano, nosilni in trdni temelj, na katerega se lahko zanesemo tudi v času največje eksistencialne grožnje, nam zagotavlja današnji evangelij.

Vendar nas evangelij opozarja še na nekaj več – da je poleg poslušanja in razumevanja potrebna tudi tista druga stran, ki daje slišnemu vidno podobo in ki jo udejanji. Ko se ravnanje, "delovanje" ne odigra na površinski ravni, temveč odgovarja globini našega srca, postane vera "resnična" in "dejavna" in nastanejo dela, ki so prežeta z Gospodovim duhom.